

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul privind energia electrică ⁽¹⁾ se aplică în toate situațiile în cazul în care o persoană obține venituri rezultând din alocarea de interconexiuni, indiferent de circumstanțele acesteia, sau se aplică doar în cazul în care persoana care înregistrează venituri este un operator de transport și de sistem în sensul definiției prevăzute la articolul 2 alineatul (4) din Directiva privind piața energiei electrice?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este că articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul privind energia electrică se aplică doar operatorilor de transport și de sistem, o întreprindere care doar exploatează o interconexiune un operator de transport și de sistem?
- 3) În cazul în care răspunsul la prima sau la a doua întrebare implică faptul că articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul privind energia electrică se aplică unei întreprinderi care doar exploatează o interconexiune, costurile legate de exploatarea și de întreținerea unei interconexiuni pot fi considerate investiții în rețea pentru menținerea sau creșterea capacităților de interconexiune în sensul articolului 16 alineatul (6) primul paragraf litera (b) din Regulamentul privind energia electrică?
- 4) În cazul în care răspunsul la prima sau la a doua întrebare implică faptul că articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul privind energia electrică se aplică unei întreprinderi care doar exploatează o interconexiune, autoritatea de reglementare poate, în temeiul articolului 16 alineatul (6) al doilea paragraf din Regulamentul privind energia electrică, să aprobe ca o întreprindere care doar exploatează o interconexiune, care are metodologie pentru stabilirea tarifelor, însă nu are clienți care să efectueze plăți directe cu tarife de rețea care să poată fi reduse, să utilizeze veniturile din alocarea interconexiunii pentru a obține profit sau, în cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare, pentru exploatarea și întreținerea [interconexiunii]?
- 5) În cazul în care răspunsul la prima sau la a doua întrebare implică faptul că articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul privind energia electrică se aplică unei întreprinderi care doar exploatează o interconexiune, iar răspunsul la a treia și la a patra întrebare implică fie că societatea nu poate utiliza veniturile rezultând din alocarea de interconexiuni pentru exploatare și întreținere sau pentru a obține profit, fie că întreprinderea poate utiliza veniturile pentru exploatare și întreținere, însă nu pentru a obține profit, aplicarea articolului 16 alineatul (6) din Regulamentul privind energia electrică unei întreprinderi care doar exploatează o interconexiune este contrară principiului proporționalității sau altui principiu al dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 (JO 2009, L 211, p. 15).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Lukovit (Bulgaria) la 17 iulie 2018 – Rayonna prokuratura Lom/EP

(Cauza C-467/18)

(2018/C 352/26)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Lukovit

Părțile din procedura principală

Petent: Rayonna prokuratura Lom

Cealaltă parte la procedură: EP

Întrebările preliminare

- 1) Prezenta procedură privind luarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, care reprezintă un fel de constrângere din partea statului față de persoanele care, potrivit constatărilor parchetului, au comis o faptă periculoasă pentru societate, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2012/13/UE ⁽¹⁾ privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale și al Directivei 2013/48/UE ⁽²⁾ privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale?
- 2) Dispozițiile de drept procesual bulgar, care prevăd la articolul 427 și următoarele din NPK (Nakazatelno-protsesualen kodeks, Codul de procedură penală din Bulgaria) procedura specială privind luarea măsurilor de siguranță cu caracter medical și potrivit căreia instanța nu este competentă să restituie cauza la parchet în vederea remedierii neregularităților de procedură survenite în procedura precontencioasă, aceasta putând numai fie să admită, fie să respingă cererea prin care se solicită luarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, prezintă garanția unui proces echitabil în sensul articolului 12 din Directiva 2013/48/UE și al articolului 8 din Directiva 2012/13/UE coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care garantează unei persoane dreptul de a sesiza instanța în cazul în care i-au fost încălcate drepturile în cadrul procedurii precontencioase?
- 3) Directiva 2012/13/UE și Directiva 2013/48/UE sunt aplicabile într-o procedură penală (precontencioasă), în cazul în care dreptul național, și anume Codul de procedură penală, nu prevede calitatea procesuală de „persoană suspectată”, iar parchetul nu recunoaște în mod oficial persoanei respective calitatea de „persoană acuzată” în cadrul procedurii precontencioase, considerând că omorul care face obiectul cercetărilor a fost săvârșit de acea persoană în stare de ireponsabilitate, și dispune astfel încetarea procedurii penale fără a informa persoana în acest sens, însă solicitând instanței să dispună față de aceasta luarea unei măsuri de siguranță cu caracter medical?
- 4) Persoana față de care s-a solicitat luarea măsurii obligării la tratament medical este considerată persoană „suspectată” în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2012/13/UE și al articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2013/48/UE, în cazul în care, cu ocazia primei deplasări la locul faptei și a măsurilor de cercetare inițiale luate la locuința victimei și a fiului său, ofițerul de poliție, care a descoperit urme de sânge pe corpul acestuia din urmă și care l-a întrebat în legătură cu motivele pentru care și-a ucis mama sa și pentru care a transportat cadavrul acesteia pe șosea, i-a pus acestuia cătușele după ce a primit răspunsurile la întrebările adresate? În cazul unui răspuns afirmativ, se ridică problema dacă persoana respectivă trebuia să fie informată încă din acel moment în sensul articolului 3 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 din Directiva 2012/13/UE, precum și cum anume trebuia să se țină seama de nevoile speciale ale persoanei în cazul în care ofițerul de poliție cunoștea faptul că persoana respectivă suferă de o tulburare psihică?
- 5) Dispozițiile naționale precum cele din speță, care prevăd în fapt posibilitatea privării de libertate a unei persoane prin internarea medicală într-un spital de psihiatrie în cadrul unei proceduri conforme cu Legea sănătății (măsură de siguranță cu caracter preventiv care se dispune în cazul în care se dovedește că persoana suferă de o boală psihică și există pericol ca aceasta să săvârșească o infracțiune, dar nu și în cazul în care a săvârșit deja o infracțiune) sunt compatibile cu articolul 3 din Directiva (UE) 2016/343 ⁽³⁾ privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție, în cazul în care motivul de fapt pentru începerea procedurii este fapta din cauza săvârșirii căreia a fost deschisă o procedură penală împotriva persoanei internate în vederea tratamentului, încălcându-se pe această cale dreptul la un proces echitabil la momentul arestării care trebuie să corespundă cerințelor prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din CEDO, cu alte cuvinte trebuie să existe o procedură în cadrul căreia instanța este competentă să verifice atât respectarea normelor de procedură, cât și suspiciunea pe baza căreia a avut loc arestarea, precum și legalitatea scopului urmărit prin această măsură, având în vedere că instanța este obligată să realizeze această verificare în cazul în care persoana este arestată potrivit procedurii prevăzute de Codul de procedură penală?
- 6) Noțiunea „prezumție de nevinovăție” în sensul articolului 3 din Directiva (UE) 2016/343 include și prezumția că persoanele ireponsabile nu au săvârșit fapta care prezintă pericol social și care a fost reținută în sarcina lor de către parchet, până la proba contrară (în procedura penală desfășurată cu respectarea dreptului la apărare) conform normelor procedurale?
- 7) Dispozițiile naționale care prevăd anumite competențe ale instanței sesizate în ceea ce privește verificarea din oficiu a legalității procedurii precontencioase, însă numai în cazul în care:

1. instanța verifică un rechizitoriu întocmit de parchet în care se afirmă că o anumită persoană sănătoasă psihic a săvârșit un omor [articolul 249 alineatul (1) coroborat cu alineatul (4) din NPK], sau 2. instanța examinează o cerere a parchetului în care se afirmă că persoana a comis un omor, faptă care nu constituie însă infracțiune din cauza tulburărilor psihice ale făptuitorului, și prin care se solicită instanței să dispună obligarea la tratament medical,
2. garantează persoanei vulnerabile o cale de atac efectivă, astfel cum prevăd articolul 13 coroborat cu articolul 12 din Directiva 2013/48/UE și articolul 8 punctul 2 coroborat cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2012/13/UE? De asemenea, diferitele competențe ale instanței care depind de tipul de procedură, care la rândul său depinde de aspectul dacă persoana arătată ca făptuitor este sănătoasă psihic pentru a răspunde penal, sunt compatibile cu principiul nediscriminării prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din cartă?

- (¹) Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1).
- (²) Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO 2013, L 294, p. 1).
- (³) Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO 2016, L 65, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungaria) la 23 iulie 2018 – PannonHitel Pénzügyi Zrt./WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

(Cauza C-476/18)

(2018/C 352/27)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Pârâtă: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 5 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (denumit în continuare „regulamentul”) (¹) trebuie interpretate în sensul că pasagerii afectați de o modificare a orarului pot fi asimilați pasagerilor zborurilor anulate în vederea aplicării dreptului la compensație și că, prin urmare, pot invoca dreptul la compensație prevăzut la articolul 7 din regulamentul respectiv atunci când operatorul de transport aerian informează pasagerii cu privire la modificarea orarului în ziua anterioară datei plecării prevăzute în orarul inițial și, ca urmare a modificării, pasagerii suportă o pierdere de timp egală sau mai mare de trei ore față de ora de sosire prevăzută în orarul inițial, cu alte cuvinte ajung la destinația lor finală cu trei ore sau mai mult după ora de sosire prevăzută în orarul comunicat inițial de operatorul de transport aerian?